

Acad. CONSTANTIN DAICOVICIU

Am fost profund îndurerăți, cînd a ajuns la noi trista veste despre neașteptata moarte a academicianului și bunului nostru maestru, profesorul Constantin Daicoviciu.

S-a născut la 1 martie 1898, în localitatea Căvărăn din jud. Caraș-Severin și, după terminarea liceului de la Caransebeș și Lugoj, după stagiul militar și a războiului la care a fost nevoit să participe, se înscrie ca student la Facultatea de Filologie Clasică a Universității din Cluj. Își continuă studiile de specializare în Italia și Germania, după care este numit conferențiar și apoi profesor de Arheologie și Istorie antică la aceeași Universitate. Ca profesor, decan, rector, director al Institutului de Istorie și Arheologie și al Muzeului de Istoria Transilvaniei, Constantin Daicoviciu a fost cel mai desăvîrșit exemplu de muncă, corectitudine profesională, de cinste, de profundă străduință în îndrumarea și educarea tineretului și în activitatea de cercetare și de ridicare a noilor cadre. Lui i se datorește formarea școlii de arheologie de la Cluj, care a dat cele mai valoroase cadre pentru cercetarea istoriei vechi a României.

Ca membru al Partidului Comunist Român, ca deputat în Marea Adunare Națională și ca membru al Consiliului de Stat, Constantin Daicoviciu a adus o contribuție de preț pe tărîm politic și social. A fost printre cei dintîi profesori care, în prelegerile lui, a pus la baza dezvoltării societății antice principiile materialismului istoric.

Opera științifică a savantului Constantin Daicoviciu este dintre cele mai mărețe și valoroase. Atît prin ample monografii, cît și prin foarte numeroase studii și articole publicate în revistele de specialitate și de popularizare din țară și din străinătate, învățatul român a adus o imensă contribuție pentru cunoașterea trecutului nostru. A dat importante studii, de valoare incontestabilă și de netăgăduită actualitate, în ce privește stadiul de dezvoltare a societății daco-getice, a culturii materiale și spirituale dacice, ai istoriei politice, economice și sociale a poporului dac. A studiat profund istoria Daciei romane și a adus cele mai de seamă contribuții cu privire la organizarea provinciei Dacia, a istoriei militare, a istoriei economice, sociale și a caracterului ocupației și stăpînirii romane la nordul Dunării.

Ca patriot și om de știință, Constantin Daicoviciu a fost puternic și sincer convins de continuitatea dacică și daco-romană și s-a străduit, atît prin publi-

cații cât și prin conferințe în țară și mai ales în străinătate, să demonstreze în mod științific formarea poporului român și a limbii române la nord de Dunăre, pe actualul teritoriu al României.

A fost un eminent epigrafist și arheolog și, ca bun organizator, a condus cu remarcabil succes și cu surprinzătoare rezultate săpăturile arheologice din Munții Orăștiei. Lui i se datorește descoperirea în întregime a cetăților și a monumentalelor sanctuare de la Costești, Blidaru, Piatra Roșie și Grădiștea Muncelului, cetatea de scaun a regilor daci. A fost cel dintii care a cercetat castrele romane din Dacia, cum au fost cele de la Micia și Porolissum.

Ca recunoaștere a strălucitei sale activități științifice, Constantin Daicoviciu este ales în 1955 membru titular al Academiei R.P.R., iar în 1959 președinte al Secției de Științe istorice și membru al Prezidiului Academiei R.P.R. Mult cunoscut și bine apreciat peste hotare, este ales membru corespondent al Academiei Austriece de Științe, membru de onoare al mai multor societăți științifice străine, iar în 1968, la Universitatea din Viena, i s-a decernat premiul „Gottfried von Herder“.

Activ și în plină putere de muncă și de creație pînă în ultima clipă a vieții, moartea a survenit în zorii zilei de 27 mai. Dar moartea și plecarea lui din mijlocul nostru nu au dus totul, de aceea să punem în gândul și cuvintele lui versurile poetului latin, pe care îl îndrăgea atît de mult :

*Non omnis moriar multaque pars mei
Vitabit . . .*

Intr-adevăr el nu a murit cu totul, căci învățătura lui, prelegerile lui, de care noi elevii lui ne amintim cu atîta drag, exemplul lui de muncă și de om al datoriei, vor rămîne și nu se vor șterge din amintirea noastră.

N. GOSTAR